



חג הסוכות

בס"ד

העולם הוא זמני

כתב הטור (סימן תיז) ושמעתי מאחי הרב יהודה טעם לדבר, לפי שהמועדים נתקנו כנגד האבות, פסח כנגד אברהם, דכתיב, "לושי ועשי עוגות", ופסח היה. ושבועות כנגד יצחק שהתקיעת שופר של מתן תורה היה השופר מאילו של יצחק. וסוכות כנגד יעקב, דכתיב, "ולמקנהו עשה סוכות".

וצריך להבין, הרי יעקב אבינו הוא עמוד התורה, והיה צריך להיות שחג השבועות שזה זמן תורה יהיה כנגד יעקב אבינו, ולמה בגלל שהוזכר סוכות אצל יעקב אבינו, חג הסוכות הוא כנגד יעקב.

והביאור, שעל הפסוק שכתוב על יעקב אבינו, "ויבן לו בית ולמקנהו עשה סוכות", (בראשית לז, יז) כתב התרגום יונתן בן עוזיאל, "ובנא ליה בי מדרשא, ולגיתוהי עבד מטללין", והפירוש, שלבית המדרש הוא בנה בית, שבית זה דבר קבוע, ואת הבית הקבוע הוא בנה רק לבית המדרש, אבל למקנה, שזה ענייני העולם הזה, הוא בנה סוכות, שסוכה זה דבר זמני ולא קבוע כמו בית, כיון שכל הקניינים הגשמיים הם רק עראיים.

ולכן יעקב אבינו קרא למקום סוכות כמו שכתוב "על כן קרא שם המקום סוכות", כדי ללמד אותנו לדורות שכל קנייני העולם הזה הכל זה עראי.

וזה המשותף בין חג הסוכות ליעקב אבינו, שחג הסוכות גם בא ללמד אותנו, "צא מדירת קבע ושב בדירת עראי", להורות לנו שכל העניינים של העולם הזה הם רק דברים עראיים. וכל מה שיש כאן בעולם זה נעשה רק כדי שאדם יוכל לעבוד על ידי זה את הקב"ה, ומה שצריך בשביל עבודת השם, זה נצרך לאדם, וכל השאר הבל הבלים אין בו ממש.

ולפי זה מבאר החיד"א (בספר שמחת הרגל, לימוד א' לחג הסוכות) שבחג הסוכות אומרים "זמן שמחתינו", ולמה דוקא חג הסוכות הוא זמן שמחתינו, ולא החגים האחרים.

והביאור, שאדם כשהוא רודף אחרי תענוגות העולם הזה, לעולם הנפש שלו לא תהיה שבעה, שאם יש לאדם מנה הוא רוצה שיהיה לו מאתים, וכשאדם עסוק כל הזמן בלרדוף ולהשיג עוד ועוד, וכל הזמן מרגיש שחסר לו, אין לאדם שמחה בכזה מצב. אבל בחג הסוכות, כאשר יוצאים מדירת קבע לדירת עראי, והאדם מתבונן ומבין שכל ענייני העולם הזה הם זמניים, ועל ידי זה האדם יפסיק לרוץ אחרי מותרות ותענוגות, ויתבונן ויבין שהדבר היחיד שיש לו שהוא לנצח



נצחים, זה רק לימוד התורה וקיום מצוות השם, על ידי זה הוא יכול להגיע לשמחה, ולכן דוקא חג הסוכות, נקרא "חג שמחתנו".

וזה גם הטעם, שחג הסוכות הוא אחרי יום הכיפורים, כדי לרמז לאדם, שבין כיפור הרי כל אחד מקבל על עצמו להשתנות במשהו ולהתחזק, ואם אתה רוצה לחזור בתשובה אמיתית, ולהצליח להשתנות ולהתעלות, אז אתה צריך להבין שכל ענייני העולם הזה הוא הבל, והכל עראי וזמני, ואם האדם יפנים את זה הוא יוכל להתחזק ולקיים את רצון השם, וישקיע בתורה ובמצוות שהם קיימים לעולם, ולא בעולם הזה שהכל חולף עובר.

ולפי זה, מבאר ר' שמואל רזובסקי זצ"ל, (הובא בשלמי תודה), שזה הסיבה שאחרי חג הסוכות מגיע חג מתן תורה.

כיון שאחרי חג הסוכות, שאדם עבד לבטל מליבו את ענייני העולם הזה, אז הוא יכול לזכות ולהידבק כראוי בעבודת השם יתברך, וכמו שכתב החובת הלבבות, שאהבת העולם הבא ואהבת העולם הזה, הם שתי דברים שסותרים אחד את השני, וכמו שלא שייך לחבר בכלי אחד את האש ואת המים, כך לא שייך לחבר בלב אחד את אהבת עולם הזה ביחד עם אהבת העולם הבא.

ולכן, אחרי חג הסוכות, שהאדם זוכה לבטל מליבו את אהבת ענייני עולם הזה, ומבין שהכל זה עראי, אז הוא יכול להתחבר לעבודת השם, ולשמוח בשמחת התורה.

מועדים לשמחה

לברכה והצלחה בכל העניינים

הראל בן מרים. ערן בן צפורה. עובדיה בן לאה. יוסף אברהם בן דלפין.

לעילוי נשמת

צפורה בת עליה יעל עמרני ע"ה